

[Bouet.]

tigelse og Forslaget om Overarbejde, saa det maa jo heller ikke for Regeringen være af saa overvældende stor Interesse, om man kunde faa disse Forslag vedtaget. Jeg kan altsaa ikke tænke mig, at det skulde være nødvendigt for den højtærede Socialminister at være saa dybt bedrøvet, hvis han ikke skulde faa disse Forslag gennemført, da han selv var villig til at kvittere dem med de Forhandlinger, som den Gang foregik med Venstre.

Munch-Petersen: Socialministeren kom med en Bemærkning, som jeg gerne vil understrege, idet han sagde, at 40 Timers Arbejdsugen uden Kompensation i Virkeligheden ikke er i Arbejdernes Interesse. Det er rigtigt, at hvis Arbejderne ikke faar Kompensation, ikke bibeholder den samme Ugeløn, er det ikke i Arbejdernes Interesse. Det vil være at sætte to Parter af Arbejderklassen op mod hinanden, de arbejdsløse og de beskæftigede Arbejdere, og endnu en Gang sige, at Krisespørgsmaalene skal løses paa Bekostning af Arbejdslønnen.

Det, Arbejderklassen her maa kræve, er 40 Timers Arbejdsugen med Bibeholdelse af samme Ugeløn som for 48 Timer. Det er ogsaa det, vi har foreslaaet i vort Lovforslag om 7 Timers Arbejdsdag for Statens Tjenestemænd og Arbejdere med Bibeholdelse af samme Uge- og Maanedsløn, et Forslag, som vi i sidste Rigsdagssamling fik Lov at fremsætte, men som ikke kom til Behandling, men som vi nu har fremsat igen i Haab om, at det skal komme til Behandling i Løbet af denne Rigsdagssamling.

Vi har ligeledes fremsat lignende Forslag for Kommunens Tjenestemænd og Arbejdere. Socialministeren var jo inde paa, hvorvidt en saadan Ordning kunde gennemføres med Regeringspartiernes Hjælp alene. I de socialdemokratiske Kommuner kan 7 Timers Arbejdsdagen gennemføres ved Socialdemokratiets Hjælp alene, men det synes ikke, som om man dér er saa begejstret for Tanken, idet Borgmester Hedebo jo i Borgerrepræsentationen holdt en Tale om vort Forslag, hvor han fremkom med en Række Betænkeligheder ved at gennemføre 7 Timers Arbejdsdagen. Det kunde derfor være paa sin Plads nu, da man har fremsat dette Lovforslag, at spørge: Hvad er egentlig Socialdemokratiets Stilling til 7 Timers Arbejdsdagen?

Leonhard Hansen: Jeg tror, at Socialdemokratiet vilde have forholdsvis let ved at fremsætte Forslag, der var betydeligt

bedre, og hvis Rækkevidde ogsaa var betydeligt større end de Krav, der er fremsat af det ærede kommunistiske Parti. Der er bare den Forskel, at vi fra Socialdemokratiets Side udmærket godt ved, at det ikke er muligt at gennemføre saadanne Forslag, og som Følge deraf fremsætter vi dem naturligvis ikke.

Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Bouet, naar han udtaler sin Beklagelse over, at det ikke kan lykkes den højtærede Socialminister at faa gennemført de Forslag, som han har stillet, blot er jeg ikke enig i den kyniske Maade, hvorpaa det ærede Medlem udtalte dette. Jeg forstaaer saa udmærket godt, at den højtærede Socialminister Gang paa Gang føler sig — skal jeg sige bedrøvet eller daarlig til Mode over, at hans Forslag modtages paa den Maade, de gør. Jeg har selv en hel Del med den sociale Forsorg at gøre i min By, og Gang paa Gang har jeg været udsat for, at de vanskeligst stillede, de arbejdsløse, de fattige, de trængende, har henvendt sig til mig, om jeg ikke kunde hjælpe dem, hvad jeg gerne har villet. Og saadan er den højtærede Minister stillet i betydeligt højere Grad end vi andre ude omkring. Den højtærede Minister bliver trængt fra alle Sider af dem, der behøver Hjælp, i dette Tilfælde de arbejdsløse. Derfor er det ubegribeligt, at man fra anden Side kan tage paa de Forslag, der her fremsættes, som man har gjort.

Jeg havde den Tro, at man i det Udvalg, der var nedsat til at behandle de tre Lovforslag, vilde have kunnet opnaa Imødekommenhed fra Det konservative Folkeparti og Venstre, saa man kunde have faaet noget ud af disse Lovforslag, selv om det ikke var blevet nøjagtigt det samme, som den højtærede Minister har foreslaaet. Det koster nemlig ikke noget, men det betyder en Nedsættelse af Arbejdsløsheden og, ogsaa Adgang for de vanskeligst stillede Virksomheder til at komme i Gang igen. Men Repræsentanterne for de Konservative og Venstre havde ingen Interesse i saa Henseende, fordi de hver for sig var hundeanget for Dansk Arbejdsgiverforening. Det skinnede igennem Gang paa Gang under Forhandlingerne. Det ærede Medlem Hr. Elgaard sagde, at alle ved, at Arbejdsgiverforeningen var en Modstander af den 40 Timers Arbejdsuge, og at den vilde stille sig afvisende i det Øjeblik, et saadant Forslag blev fremsat. Ja, det ved vi alle, der har haft med Organisationsspørgsmaal at gøre. Arbejdsgiverforeningen har igennem mange Aar gaet imod ethvert Forslag, der er kommet om sociale og hensigtsmæssige Foranstaltninger. Jeg